

Maade at trænge ind i dets Grundtanke⁶ osv. Disse Bemærkninger er ikke korrekte — Reinhardts Afhandling i Hist. Tidsskr. 4. R. IV handler slet ikke om dette Forlig —, og jeg synes, de er utilbørlig haarde; det forekommer mig, at Jørgensen i det mindste burde have mildnet dem ved at indskyde, at blandt disse Reinhardts Forgængere, der havde misforstaaet Forliget saa grundig, fandtes ogsaa han selv.

Nyt fra historisk Videnskab i Ind- og Udland¹⁾.

Paa Grund af Udnævnelse under 1. Maj 1897 til Herredsfoged i Laalands Nordre Herred er Dr. jur. V. A. Secher frattraadt sin Stilling som Provinsarkivar for Sjælland, Laaland-Falster og Bornholm. Til hans Efterfølger udnævntes 20. Maj Assistent i Rigsarkivet, Cand. mag. G. Hornemann.

Etatsraad, forhenv. Professor ved Københavns Universitet, Japetus Steenstrup, afgik 20. Juni ved Døden, 84 Aar gl. Den berømte Videnskabsmand havde tidligt forgrenet sine Studier ud fra Zoologien til den nordiske Oldforskning, og navnlig hans Arbejder om Køkkenmøddingernes og Tørve-mosernes Betydning for Kendskabet til vor Fortid blev her banebrydende. Ogsaa hans sidste Arbejder i hans høje Alder (*Yak-Lungta-Brakteaterne, Det store Sølvfund ved Gundestrup* samt *Til Forstaaelse af Nordens „Guldbrakteat-Fænomen“* i Det kgl. danske Vidensk. Selsk. Skrifter. 6. R., hist. og filos. Afd. I og III og Selskabets Oversigt 1897) tilhørte Arkæologien. Men heller ikke Forskning i Nordens egentlige Historie

¹⁾ Denne Rubrik, der for Fremtiden agtes optaget i hvert Hefte, vil indeholde Meddelelser fra Danmark og Udlandet om Personalia, Begivenheder og udkomne eller forventede Skrifter, der maatte være af fremragende Interesse for historisk Videnskab. Redaktøren har Ansvar for Meddelelserne, for saa vidt som disse ikke er særlig signerede.

var ham fremmed, navnlig paa Omraader, hvor hans naturhistoriske Kundskaber i Forening med hans store Kombinations-evne kunde kaste nyt Lys over Kildernes Udtryksmaade; blandt Afhandlinger, der var af denne Karakter, skal nævnes: *Hvad er Kongespeilets „Havgjerdinger“?* (Aarbøger f. nord. Oldkyndigh. 1871), *Harald Haardraades Tog til Limfjorden og Limfjordens Tilstand i 11. Aarh.* (Fra Videnskabens Verden 3. R.), *Zeniernes Rejser i Norden* (Aarbøger f. nord. Oldkynd. 1883) samt: *Nogle Bemærkninger om Ottars Beretning til Kong Alfred om Hvalros- og Hvalfangst i Nordhavet paa hans Tid* (dette Tidsskrift 6. R. II).

Ved Alfred Ridder af Arnehts Død 30. Juli har den tysk-østrigske Historievidenskab lidt et stort Tab. A.'s Hovedværk var hans *Geschichte Maria Theresia's* (i 10 Bd., Wien 1863—79). Med den største Kundskabsfylde og stærkt tilstræbt Upartiskhed har han her fremstillet den af ham højt skattede Kejserindes Historie og saa vel Østrigs Forhold til Udlandet som dets indre Udvikling i hendes Tid. Som et Hovedpunkt lægger han Vægt paa, at det lykkedes Maria Theresia at omskabe sit Rige, der tidligere kun bestod af løse Bestanddele, til et fastknyttet Hele paa tysk Grundlag; ved Siden deraf dvæler han bl. a. ved hendes Fordømmelse af Polens Deling og hendes Karakteruoverensstemmelse med Josef II. Af A.'s talrige andre Skrifter skal særlig fremhæves hans højst interessante Udgaver af Brevvekslingen mellem Maria Theresia og hendes Datter Marie Antoinette, der er bleven vel den vigtigste Kilde til dennes Historie. Men ogsaa i en anden Henseende har A. haft den største Betydning. Fra 1868 var han Direktør for det kejserlige Hus- og Statsarkiv i Wien, og i denne Stilling brød han ganske med tidligere Standpunkter i Retning af Arkivaliernes Hemmeligholdelse; selv for det 19. Aarhundrede aabnede han med stor Liberalitet Forskere Adgang, og hans Eksempel har spillet en stor Rolle i hele Europa. Hans overordentlige personlige Elskværdighed og Hjælpsomhed vil desuden mindes af alle, der har arbejdet i det østrigske Arkiv.

Fr. Georg v. Bunge, tidligere Professor ved Universitetet i Dorpal, er død 9. April, 95 Aar gl. Hans Studier var aldeles overvejende knyttede til de russiske Østersøprovincers Historie; iblandt hans talrige Værker skal fremhæves: *Liv-, Esth- u. Curländisches Urkundenbuch* (6 Bd., 1853—73, fortsat med 7—8. Bd. af den tidligt afdøde Dr. Hermann Hildebrand og senere med 9.—10. Bd. af P. Schwartz) og: *Das Herzogthum Estland unter den Königen von Dänemark* (1877); talrige Oplysninger til Danmarks Historie i Middelalderen rummes heri, lige saa vel som i det af ham udgivne Tidsskrift: *Archiv f. d. Geschichte Liv-, Esth- u. Curlands* (1—8. Bd., 1842—61).

Jakob Burckhardt, forh. Professor ved Universitetet i Basel, er død 79 Aar gl. 8. August. Hans Betydning fordeles sig ligeligt paa Kunsthistoriens og Kulturhistoriens Omraade. Af hans kunsthistoriske Arbejder skal fremhæves: *Geschichte der Renaissance in Italien*, og *Cicerone, eine Anleitung zum Genuss der Kunstwerke Italiens*. Størst Glans knytter sig dog til hans Værk: *Die Kultur der Renaissance in Italien* (Basel, 1860, 4. Aufl. ved L. Geiger, Leipzig 1885). Dette Værk er ved sin store Lærdom, sin faste Komposition, sin udmærkede Fremstillingsform og fremfor alt ved den Enhedsopfattelse, der bærer det, blevet et af den nyere Tids klassiske Skrifter; dets Hovedtanke, at Genoplivelsen af Kærligheden til den antike Kunst, den antike Literatur og det antike Liv maa ses som et Led i en hel Kæde af Kulturfremtoninger, der viser, at Renæssancetidens Grundtræk var den menneskelige Individualitets fornyede Gennembrud paa alle Omraader, politiske saa vel som sociale, litterære og kunstneriske, er bleven epokegørende for hele den nyere Opfattelse af Renæssancens Kultur. Men ogsaa til en anden af de store Overgangsperioder i Menneskehedens Historie følte han sig dragen og behandlede den i sit udmærkede Værk: *Die Zeit Constantin's des Grossen* (Basel, 1853, 2. Aufl. Leipzig, 1880). Imellem B.'s efterladte Papirer findes Udkast til et Arbejde om den græske Civilisations Historie, af hvilket store Partier er færdige.

Den svenske Krigshistoriker Kaptajn Julius Mankell er død 23. Febr. Hans vigtigste Arbejder er de, som indeholder en Mængde faktiske nye Oplysninger til Sveriges Krigshistorie i det 17. Aarhundrede, især: *Berättelser om svenska krigshistoriens märkvärdigaste fältslag* (Stockholm 1857—9) og *Arkiv till upplysning om svenska krigens och krigsinrättningarnes historia* (2—3. D., 1860—61); svagere er hans nyeste Skrift, af hvilket det sidste Hefte først er udgivet efter hans Død: *Öfversigt af svenska krigens och krigsinrättningarnes historia* (1—2. D., 1890—97; gaar til 1611). Stærkt ensidig er hans Bog: *Fälttåget i Norge 1814* (1887) og forskellige Skrifter om Gustav Adolf.

Den 20. Juli var det fem hundrede Aar siden, at *Unionsdokumentet* udstedtes i Kalmar. Den store historiske Mindedag gik ret uænsset hen; dog meddeltes det i Bladene, at en Kreds af Mænd agtede at træde sammen for at søge rejst Dronning Margrete et Mindesmærke. I Dagens Anledning udgav Krigshistorikeren Oberst O. Vaupell et lille Skrift: *Dronning Margrete; Foreningen af de tre Riger til en Statsenhed; Mindeskrift til Kalmarunionens 500 Aarsdag 20. Juli 1897* (Kbh.). Dette Festskrift er net udstyret og forsynet med adskillige Illustrationer, blandt hvilke Hovedbillederne, to Afbildninger af Margrete og Erik af Pommern i hel Figur efter Tegninger af J. V. Gertner, rigtignok ikke har historisk Interesse. Forf.'s Fremstilling af Margrete og Unionen er meget mangelfuld. Han kender slet ikke den interessante Strid, der for faa Aar siden udfægtedes mellem Prof. Kr. Erslev og Arkivar Rydberg angaaende selve Unionsdokumentet; endnu mere paafaldende er det dog, at han intet Hensyn har taget til den førstes Hovedværk om Margretes Historie. Hans Opfattelse af Dronningens Politik og af Unionens Karakter er allerede derved bleven lige ufuldkommen; man ser det straks af Titlen, saa vist som man efter Unionsbrevets Bestemmelser netop ikke kan tale om en Statsenhed eller, som Forf. inde i Bogen udtrykker det, om „et forenet Rige“.

Efterat det gennem Dr. phil. L. Moltensens Undersøgelser af Avignonpaverne og deres nærmeste Efterfølgere havde vist sig, at der i Vatikanets Arkiv endnu henlaa et betydeligt Materiale til dansk Middelalders Historie, besluttedes det at lade foretage en systematisk Gennemgang af Arkivalierne fra den følgende Periode. Hvervet overdroges Cand. mag. M. Mackeprang, der i Septbr. 1895 afrejste til Rom. Ved Samarbejde med Udsendinge fra Sverige og Norge, henholdsvis Dr. phil. K. H. Karlsson samt Professor G. Storm og Universitetsstipendiat Ax. Bugge, blev de 3 Hovedrækker af Protokoller — de vatikanske og lateranensiske Registre og Supplikerne — fra Innocens VII til Paul II (1404—71) gennemgaaede; Rækken Brevia undersøgtes fuldstændigt, og man afsluttede Gennemførelsen af de pavelige Hovedbøger (Introitus et exitus) samt andre delvis i det romerske Statsarkiv opbevarede Cameralia. Udbyttet var størst for Danmarks Vedkommende, idet det lykkedes at fremdrage c. 900 hidtil ukendte Aktstykker og Regnskabsnotitser eller adskilligt mere end for de to andre nordiske Riger tilsammen. Det nyindvundne Stof er selvfølgelig af højst forskellig Værd. En kritisk Vurdering af Enkelthederne har endnu ikke fundet Sted, men saa meget kan dog alt paa Forhaand siges, at det ikke i nogen væsentlig Grad vil forandre vor Helhedsopfattelse af den danske Kirkes Historie i det 15. Aarh., selv om vor Kundskab til Tiden er bleven langt mere uddybet og indgaaende end forhen. De tagne Afskrifter er deponerede i Rigsarkivet. Arbejdet, der fra Okt. 1896 udelukkende bekostes af Karlsbergfondet, vil efter cand. M.'s Hjemkomst i Juni 1897 blive fortsat af Cand. mag. A. Krarup.

Andreas Peter Bernstorffs efterladte Papirer er i den allersidste Tid bragte for Lyset, idet Ejeren af Godset Stintenburg i Lauenburg, Kammerherre og Geheimeoberregierungsath i det preussiske Kultusministerium Greve Andreas Petrus Bernstorff, en Sønnesønssøn af den danske Statsminister, med den allerstørste Liberalitet har aabnet sit Arkiv for Cand. mag. Aage Friis. Ved dennes foreløbige Undersøgelse har det vist

sig, at der her gemmes i alt omtr. 5000 Breve og Optegnelser, som gennemgaaende synes at have stor Værdi til Belysning af Danmarks Historie i Tiden 1760—85 og tillige at indeholde et stort Materiale til Vurdering af A. P. Bernstorffs Personlighed og hans Forhold til Johan Hartvig Ernst Bernstorff. Ejeren har betroet Papirerne til den nævnte unge danske Forsker, og de vil nu ventelig blive dels bearbejdede, dels offentliggjorte af ham. Grev Bernstorff har tillige sat sig i Forbindelse med andre af sin Slægt, og det er rimeligt, at Familiens Bestræbelser for at supplere denne Samling og stille Papirerne til Hr. Friis's Raadighed vil krones med Held.

Af Danmarks Riges Historie er hidtil afsluttet 6. Dels 1. Bog af Rigsarkivar A. D. Jørgensen (1814—1838) og 5. Dels 1. Bog af Professor E. Holm (1699—1730). For Tiden udgives 4. Dels 1. Bog af Dr. J. A. Fridericia (1588—1629). Derpaa vil i Efteraaret begynde Udgivelsen af 1. Dels 1. Bog af Professor Joh. Steenstrup (fra de ældste Tider indtil Vikingetidens Begyndelse).

Museumsdirektør Dr. Sophus Müller har i Aar afsluttet Udgivelsen af sit Værk: *Vor Oldtid* (Kbh., 1897). Dette grundlæggende Værk, der er den første større samlede Fremstilling af de Resultater, den danske arkæologiske Videnskab hidtil er naaet til, kommer i sin Slutning ogsaa ned til Begyndelsen af den historiske Tid.

Paa Foranledning af Lensgreve C. J. F. Ahlefeldt-Laurvig har L. Bobé begyndt Udgivelsen af et stort Værk om *Slægten Ahlefeldts Historie*. Det udkomne Bind (Kbh., 1897) behandler Kristian V.'s Storkansler Grev Frederik Ahlefeldts og hans Efterkommeres Liv. Til Teksten knytter sig en stor Mængde Aktstykker og Breve til Storkanslerens Historie. Bogen er trykt som Manuskript og er ikke i Boghandelen.

Professor L. M. B. Aubert efterlod ved sin Død et i Hovedsagen afsluttet Skrift om Norges folkeretslige

Stilling. Dette er nu blevet udgivet af Ebbe Hertzberg (Kristiania, 1897). Bogens Hovedpunkt er en fornyet Undersøgelse af de i de senere Aar saa omtvistede Spørgsmaal om Betydningen af Kieltraktaten og Mosskonventionen for Norges stats- og folkeretlige Stilling; men den behandler tillige denne Stilling gennem Norges hele tidligere Historie. Der er med ikke ringe Skarpsindighed samlet et meget stort Stof til Emnets Belysning, der vil have sin Betydning, selv om næppe alle Resultaterne eller deres Begrundelse vil komme til at staa fast.

Af nys udkomne svenske Arbejder skal nævnes: F. Ødberg: *Om Stämplingarna mot konung Johan III åren 1572—1575* (Stockh., 1897), og: N. Wimmarson: *Sveriges krig i Tyskland 1675—79. I.* (Lund, 1897). Begge Skrifter, der er støttede paa betydelige arkivalske Studier, bringer ogsaa Oplysninger til Danmarks Historie.

Siden 1893 har en Kreds af *tyske Historikere* hvert Aar afholdt et *Møde* paa forskellige Steder til Drøftelse af foreliggende Emner. For Mødet 1896, der afholdtes i Innsbruck i Septbr., er i Aar udkommet en trykt Beretning. Imellem de behandlede Spørgsmaal knytter sig størst almindelig Interesse til det af Professor Prutz fra Königsberg rejste: Hvilke Ønsker har Historikerne at udtale over for Arkivforvaltningerne? Indlederen hævdede, at Retten til at give Tilladelse til Benyttelse af de i det hele frigivne Dele af Arkiverne burde ligge hos disses Bestyrelser og ikke hos overordnede Myndigheder, at der som Tidsgrænse for Frigivelsen kunde sættes Aaret 1850, at de Besøgende burde have Ret til at benytte Registranter og Kataloger, og at Arkiverne og deres Embedsmænd ikke burde have en Fortrinsret til Udgivelse af Aktstykker. Flere Medlemmer, bl. a. Prof. Schmoller fra Berlin, udtalte sig dog imod bestemte Reglementer i disse Retninger, og der vedtoges tilsidst kun en almindelig Dagsorden om det

ønskelige i at fjerne de Vanskeligheder ved Benyttelsen af de offentlige Arkiver, som ikke paabydes af Statsinteresser. For øvrigt er der Anledning til at fremhæve, at for det danske Rigsarkivs Vedkommende har Rigsarkivaren, undtagen i ganske særlige Tilfælde, Retten til at give Adgang, og at dets Registranter, i alt Fald for Sager, der er ældre end dette Aarhundrede, forelægges de Besøgende.

De to store engelske historiske Selskaber, Camden Society og Royal Historical Society, er blevne sammensmeltede og vil for Fremtiden udgive aarligt 3 Bind Kildepublikationer i Lighed med Camden Society's tidligere og 1 Bind Afhandlinger som Royal Society's Transactions. Begyndelsen er sket med E. J. Leadams Udgave af *The Domesday of Inclosures 1517—18* (London), en vigtig Kilde til den engelske Grundbesiddelses Historie paa det Tidspunkt, hvor de store Indhegninger af Enge til Enemærker begyndte.

Det preussiske historiske Institut i Rom, der i Forvejen udgiver de for det 16. og 17. Aarhundredes Historie særdeles vigtige: *Nuntiaturberichte aus Deutschland*, har paabegyndt Udgivelsen af: *Repertorium Germanicum, Regesten aus den päpstlichen Archiven zur Geschichte des Deutschen Reichs und seiner Territorien im 14. u. 15. Jahrh.* Det udkomne 1. Bd. (Berlin, 1897) omfatter kun 1 Aar (Marts 1431—Marts 1432) af Eugen IV's Pontifikat, men tæller desuagtet 452 S. foruden et Register paa 220 S. Man forstaar derfor, at der i Fortalen udtrykkes Tvivl om, at Udgivelsen kan fortsættes efter samme Plan. Desuden forbereder Institutet Udgivelsen af et Tidsskrift: *Quellen und Forschungen aus italienischen Archiven und Publicationen.*

Store historiske Samlingsværker, i hvilke enkelte Forfattere inden for en bestemt Ramme behandler en enkelt Tidsalder eller et enkelt Land, som hans Studier særlig har gjort ham hjemme i, hører nu til Dagens Orden over hele Europa, især efter at Onckens *Allgemeine Geschichte in Einzeldar-*

stellungen er sluttet 1893. Medens i Frankrig den af E. Lavisse og A. Rambaud udgivne *Histoire générale du IV siècle à nos jours* er naaet til 10. Bind (Les monarchies constitutionnelles 1815—47), og *Bibliothek Deutscher Geschichte*, under Ledelse af Professor i Graz Zwiedeneck-Südenhorst, med dets bindstærke Behandlinger af Tysklands Historie, stadigt fortsættes, vil den bekendte engelske Historiker, Lord Acton, Regius Professor i den nyere Historie i Cambridge, lede Udgivelsen af et stort Værk: *The Cambridge Modern History*. Dette skal indeholde en Samling Enkeltfremstillinger af Verdenshistorien fra Middelalderens Slutning til vore Dage, forfattede af engelske og amerikanske Historikere, i 12 Bind; det første, omfattende Renæssancetiden, skal udkomme i Oktbr. 1899. Endvidere forbereder Forlaget F. Vallardi i Milano en stor *Italiens Historie*, ligeledes i Enkeltfremstillinger.

Af Potthast: *Bibliotheca historica medii ævi* er i 1896 udkommet 2. Udg., 1—2. D. (Berlin), og af Wattenbach: *Das Schriftwesen des Mittelalters* 3. Udg. (Leipzig). Ved disse nye, helt igennem forbedrede og forøgede Udgaver er de to Hovedhjælpemidler til Kendskab om Kilderne til Middelalderens Historie og disses Overleveringsmaade bragt i Overensstemmelse med Videnskabens nyeste Resultater.

Bremens historiske Forening (Historische Gesellschaft des Künstlervereins) har i Juni 1896 udsat en *Preis* for Besvarelsen af en Opgave, der ogsaa har megen Interesse for Danmarks Historie, nemlig en Fremstilling af „den tyske Hanses Historie fra Stralsundfreden (1370) indtil Freden i Utrecht (1474)“. Tanken er herved at fremskaffe en Fortsættelse af Schäfers bekendte Værk om „Hansestæderne og Kong Valdemar“, og medens det forlanges, at Arbejdet skal hvile paa en kritisk Kildegranskning, ventes det ikke, at Forf. skal nytte andet end trykt Materiale. Fremstillingen skal være egnet til at vinde Indgang i videre Kredse og Værket bør ikke væsentligt overstige et Omfang af 30 trykte Ark. Besvarelsen skal være affattet paa Tysk og indleveres inden Pinse 1900; Belønningen er en Sum paa 3000 Mark, der er skænket af

Borgere i Bremen. Prisudskrivningen findes i den af Foreningen udgivne *Bremisches Jahrbuch* (Bd. 18, S. X).

Den tyske Historiker M. Philippson har udgivet 1. Del af et større Skrift: *Der grosse Kurfürst, Friedrich Wilhelm von Brandenburg* (Berlin, 1897). Den udkomne Del, der omfatter Tiden fra 1640—60, bringer intet væsentligt nyt, hverken i Opfattelse eller Enkeltheder, og er ogsaa blevet ret ublidt modtaget af den tyske Kritik. Naar Bogen dog nævnes her, er det væsentligst, fordi der er Grund til at fremhæve, at Forf. aldeles ikke har benyttet dansk Litteratur og dennes Oplysninger om Kurfyrstens Forhold til Norden, et beklageligt Forhold, som denne Forf. dog ikke er ene om at gøre sig skyldig i.

Den engelske Historieskriver, Samuel Rawson Gardiner, vil i dette Efteraar udgive 2det Bind af sin *History of the Commonwealth and Protectorate* (1. Bd. udkom 1894). Sin Opfattelse af Cromwell og hans Betydning har han skizzeret i et lille Skrift: *Cromwells place in history* (London, 1897); han betoner heri, stærkere end tidligere er sket, G.'s konservative Tilbøjeligheder. Gardiner har endvidere i Aar udgivet: *What Gunpowder plot was* (London). Dette Skrift er rettet mod et katolsk Forsøg paa at godtgøre, at Krudtsammensværgelsen i Virkeligheden ikke har eksisteret, men at Anklagen imod den er sammensmedet af Jakob I's Minister, Earlen af Salisbury, for at faa et Paaskud til at ramme Katolikkerne. G.'s Gendrivelse heraf er et Mønster paa historisk Kritik.

Udkommet er: *Lettres inédites de Napoléon Ier (an VIII —1815)*, publiés par Léon Lecestre, T. 1—2 (Paris, 1897). Dette Værk danner et Supplement til den tidligere store, under Napoleon III's Auspicier, udgivne Samling af Napoleon I's Breve, i hvilken, som bekendt, talrige var udeladte, fordi den kejserlige Regering fandt dem uheldige for den store Kejsers Minde. — For øvrigt er den i de sidste Aar saa store Napoleonlitteratur bleven forøget bl. a. ved et Værk

af F. Masson: *Napoléon et sa famille*. T. 1 (1769—1802) (Paris, 1897). Forf., der i dette Arbejde ligesom i tidligere viser sig som en stor Beundrer af Kejseren, og hvis Fremstilling af hans Personlighed staar i den bestemteste Modsætning til Taine's, skildrer her hans Forhold til hans Slægt; han søger navnlig at paavise, hvor stærk Familiefølelsen har været hos ham, paavirket af den korsikanske Klantradition, men tillige hvilke Brydninger Forskellen mellem hans og hans Brødres Karakter og Temperament fremkaldte, og hvorledes Modsætningerne mellem dem yderligere skærpedes ved hans Ægteskab med Josefine.

Professor Alfred Stern i Zürich vil i den nærmeste Tid udgive 2det Bind af sit store og vigtige Værk: *Geschichte Europas seit den Verträgen von 1815 bis zum Frankfurter Frieden von 1871*. 1ste Bind, der gaar til 1820, udkom 1894 (Berlin).

For Belysningen af den dansk-tyske Strid og især af Londonerkonferencen 1864 vil det ventelig være af Værdi, at der forberedes en Udgivelse af Grev *Albrecht Bernstorffs* efterladte Memoirer og Papirer. Denne, der døde 1874, var preussisk Diplomat og bl. a. Gesandt i England fra 1854 og som saadan Preussens Repræsentant paa Londonerkonferencen.
